

Список літератури

1. Белозеров Н.В. Технология резины.– М.: Химия, 1964.- 325 с. .
2. Торнер Р'.В. Теоретические основы переработки полимеров. – М.: 1977.– 236 с.
3. Рябикин Д.Д., Лукач Ю.Е. Смесительные машины для пластмасс и резиновых смесей.– М.: Машиностроение, 1972.– 272 с.

Одержано 11.12.10

Р.Г.Щербина, студ. гр. ФК 09–1, М.П.Тупчієнко, викл.
Кіровоградський національний технічний університет

Становище музеїв в роки Великої Вітчизняної війни та перші післявоєнні роки

В 2010 році український народ відзначає 65 річницю визволення України від німецько-фашистських загарбників, 65 років з дня Великої Перемоги в житті країни, в історії світової війни. Ми радіємо сонцю, життю, чистому небу. Ми ніколи не забуваємо про мільйони синів і дочок Вітчизни, яким не довелося дожити до світлого, такого бажаного Дня Перемоги. Це був важкий час для України. Вперше в історії великої війни фашистів зупинив героїчною боротьбою героїчний народ. Голландія капітулювала на 6 день, Бельгія – на 11, Франція протрималася 42 дні. А Київ наші війська боронили 72 дні, 73 героїчні дні боролася Одеса, 250 днів захищався Севастополь.

Наше минуле і наше майбутнє пов'язані між собою незримим мостом пам'яті. Пам'ять... Вона вічна, не дає згаснути для нащадків жодній героїчній сторінці історії перемоги над фашизмом.

65 років відокремлюють нас від подій, пов'язаних з Великою Вітчизняною війною. Для людини – це досить великий відрізок часу, але тільки одна мить для історії. Ті, хто пішов на фронт шістнадцятирічними, уже по 81 року. І це наймолодші. У багатьох є не тільки внуки, а й правнуки, що навчаються в школах.

Друга світова та Велика Вітчизняна війни стали епохальними подіями в історії українського народу повоєнного періоду. Вони не просто розділили історію радянського суспільства на періоди: довоєнний і післявоєнний, а й перекроїли життя багатьох, примусили переглянути систему попередніх цінностей, відмовитись від ілюзій минулого і навчитися жити за новими законами. Війна не тільки призвела до величезних матеріальних, людських втрат, вона вплинула на свідомість, моральний стан мільйонів людей, залишила глибокий слід у їхній пам'яті. Після війни українське суспільство, як і все радянське, стало іншим. Усім відомо, що музеї виконували і виконують функцію документації суспільної історії. Навіть у найтяжчі роки війни у музеях не припинялася робота. Не припиняючи своєї діяльності, музеї країни змінили під час війни її характер і форми відповідно до нових умов. Перед ними було поставлено завдання посилити масово - освітню роботу. Основним її напрямком в дні війни стає, звісно, виховання патріотизму. Тому історичні й краєзнавчі музеї проводили в ці роки виставки про славетних героїв минулого, про Полтавську битву, громадянську війну тощо. Виставки демонстрували не лише в залах музеїв, а й на заводах, фабриках, у клубах, бібліотеках, парках. Музейні працівники виступали з лекціями на історичну тематику в госпіталях, військових частинах. Вони надихали наших співвітчизників на перемогу.

Кіровоградський обласний краєзнавчий музей під час війни працював, музейні працівники займалися науково-дослідною та екскурсійною роботою, за що отримували заробітну платню. Але наприкінці воєнних дій, коли німці зрозуміли, що програють війну, вони значно пограбували музей. У постанові Кіровоградського бюро обкому партії від 1 травня 1946 р. зазначалось, що "до Великої Вітчизняної війни фонди краєзнавчого музею мали у своєму розпорядженні велику кількість предметів історії, археології, етнографії, нумізматики, флори і фауни місцевого значення, рукописи Саксаганського, Кропивницького, картини російських, голандських, французьких, українських художників, бібліотеку з великою кількістю книг XV - XVIII ст. В період окупації експозицію було розібрано і експонати звалено в підвал музею. Картини, вишивки, килими, книги, порцеляну, цінні вази окупанти вивезли в Німеччину. Музейну документацію повністю знищили. Значна частина колекції була розграбована населенням. За загальними підрахунками музей втратив більше 10 тисяч експонатів. Кіровоградський музей Революції, картинна галерея після війни відновлені не були.

Та знищити культуру українського народу німці не змогли. У визволених Радянською Армією районах швидко відроджувалося життя. Першочерговим завданням музеїв після відбудови було збирання матеріалів нових експозицій. Історичні й краєзнавчі музеї почали активно збирати матеріали про Велику Вітчизняну війну: документи, зброю, речі, що їх використовували партизани, побутові предмети, тощо. На основі цих матеріалів у багатьох музеях було влаштовано виставки, які розповідали про великі битви, про діяльність підпільних організацій на окупованій території, про партизанську війну з загарбниками.

Отже, хоч у роки війни музеї України зазнали великих руйнувань, втратили значну частину своїх матеріалів, проте вони швидко поновлювали свою роботу у визволених від ворога районах. Так, відразу після звільнення Кіровограду почалася робота по відновленню краєзнавчого музею. І вже у вересні 1946 р. музей було відкрито для відвідувачів. Експозиція мала два відділи — природи і історії краю. З роками кількість експонатів збільшувалася, зростав штат науковців музею.

Одержано 30.04.10